

Ksaver Meško:

Pred sv. obhajilom.

V globoki poniinosti ti govorim:
 •»Gospod, nisem vreden, da prideš.i
 A v upanju ves drhtim in gorim:
 »Gospod, ti prideš ...«

Sojatoslav:

Ptica pred gradom.

Jablana zelena stala
 je pred trdim gradom v cvetju,
 ptica je na njej jokala,
 je jokala v mladostetju:

»Tvoji gosti polni vina,
 polne žita tvoje lehe,
 v dolu bolna je družina,
 nima hruha, nima strehe!«

Ptica z grada je zletela
 in v prepadih utonila.
 Grajski lovec z zvonkim strelom
 zdrobil ji je mlada krila.

Janko Samec:

Igra s prsti.

Kaj pa dela boter Juri? —
 Misli prede brez vretena
 pa ves dan le ta ga buri:
 ne doprede se nobena!

Jezzen igro preobrne:
 Vníc obrača prste svoje,
 pa se zopet nič ne utrne —
 misel ujeti, pač težkó jel!

Pa od igre se utruði:
 Lastno glavo v roke vzame,
 v njo pogleda, se začudi,
 ker je polna prazne slame!